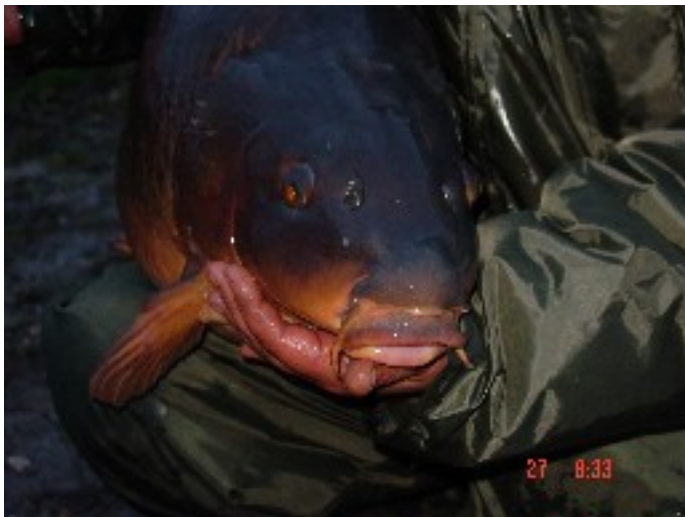

Na tien jaar niet vissen op karper ben ik afgelopen zomervakantie weer in aanraking gekomen met deze prachtige hobby. Wij hebben een zoon die vanaf afgelopen zomer helemaal gek is van het vissen, zeker na het vangen van zijn eerste karpertje in de visvijver van de camping. Toen ik dat smoeltje zag na het vangen van deze vis dacht ik, ik moet dit weer oppakken zeker om dat er niets leuker is dan met je zoon te gaan vissen en het een goed excuus is om naar de waterkant te kunnen gaan. Dus na de vakantie mijn spullen na gekeken, een kleine investering gedaan om dat het een en ander aan vervanging toe was, Nash bolles gekocht en hup naar het water. De eerste paar keer dus niks, het was een water waar ik vroeger ook viste waar naar mijn mening niet of nauwelijks meer op karper werd gevestigd dus wij moesten hier een karper kunnen vangen. Dat gebeurde dan ook na de derde dag vissen. Omdat Thomas (onze zoon 7 jaar) natuurlijk op tijd naar bed moest waren het korte vis sessies op het weekend na dan. Onder het vissen vertelde ik hem dat we in de toekomst ook gingen bivakkeren langs de waterkant waar ik achteraf wel spijt van had want hij zeurde iedere week wanneer we nu eindelijk is gingen. Op een dag in oktober zei ik tegen hem dat we dat aanstaande weekend gingen vissen en juist dat weekend zou het gaan stormen. Maar goed, toch de spullen ingepakt en naar de maas, waar ik de afgelopen al aan het voeren was geweest. Nadat de hengels gestationeerd waren zochten wij ons heil in mijn bus. Na een uur vissen de eerste langzame zakker, de bus uit en wat denk je een vet lel (brasem), dat beest onthaakt en terug ermee!

Thomas vond het allemaal prachtig, kaarten, cola drinken, koeken, chips en een hoop lol. Omstreek 21.00 zei ik tegen hem dat hij maar is moest gaan slapen en trok zich terug op de achterbank in de slaapzak waarna hij na tien minuten al lach te snurken als een volleerd karpervisser. Heel de avond niks gehoord nog gezien waarop ik besloot de hengels te verversen om daarna zelf ook te gaan slapen. Om 02.18 werd ik bruut gewekt door een hoop lawaai en de regen die precies op mijn gezicht stond, ik dus uit de wagen om te kijken wat er aan de hand was, mijn rodpot was omgewaaid. Ik heb toen de spullen weer recht gezet en de zaak verankert doormiddel van het leggen van stenen. Omstreeks 03.00 kreeg ik een heftige zakker, ik weer naar buiten en sloeg aan, ik dacht weer zo'n vetlel gezien de weerstand bij het indraaien van de lijn, achteraf bleek het het slepen was van de lijn over de bodem en stenen. Toen voelde ik een grotere weerstand wat de vis ook vond en die koos toen pas het echte hazen pad, wat resulteerde in de punt van de hengel meteen in het water, mijn slip stond te strak dus vlug gelost en daar ging hij mij achterlatend met een loeiende slip. (geen vetlel dus). Nadat hij de nodige meters van de spoel had getrokken remde ik hem af door meer druk met mijn vinger uit te oefenen tegen de spoel, nadat ik hem gestopt had kon ik hem naar binnen draaien wat heel makkelijk ging. Door het weer en hoogstaand water lag mijn schepnet te ver weg om hem zelf te pakken, Thomas was ook wakker geworden toen de rodpot was omgewaaid en hij gaf me het schepnet, op het schepnet had ik een zaklamp gemonteerd omdat ik geen headlight heb. Toen zag ik een glimp van de vis hij was mooi oranje en dacht dat het met de grootte wel mee viel en dat de kracht explosie kwam doordat het hierom een riviervis ging die normaal wel sterker zouden zijn. Ik kon hem redelijk snel daarna scheppen, op het moment dat ik hem uit het water trok schrok ik eigenlijk van het gewicht wat ik voelde. Omdat ik een omvormer in de bus heb kon ik mezelf bij lichten doormiddel van een TL verlichting, toen

schrok ik wel van de grootte van de vis, ik zei tegen mijn zoon dat dit de grootste belloo was die ik ooit had gevangen, dus de vis onthaakt om hem daarna in de bewaarzak te stoppen, ik zei tegen hem dat we hem 's morgens wel zouden wegen en foto's maken. Inmiddels was het harder gaan waaien en nadat ik de hengel weer had ingegooid zijn we weer gaan slapen, de verdere nacht hebben we niets meer gehoord. 's Morgens hebben we de vis uit de bewaarzak gehaald en bleek hij nog groter en dikker dan een aantal uren geleden. Dus in de weegzak, na aftrek van het gewicht kwamen we uit op 44 POND en 1.07 mtr. Nadat de foto's waren gemaakt hebben we belloo weer de vrijheid gegeven.

We hebben toen heerlijk ontbeten en nadat de rodpot voor de tweede keer omwaaide hebben we toen besloten om de spullen maar in te pakken omdat het nu toch niks meer uithaalde. En vanavond gaan we weer zei hij toen we vertrokken.

R. van Gelder